

Йдімо прямою дорогою!

Слово Святейшого Патріарха Філарета 28 липня 2011 р. після молебню до Пресвятої Богородиці на Софійській площі

Преосвященні владыки, всечесні отці, дорогі браття і сестри!

Ми зібралися тут на молитву, щоб відзначити тисячоліття закладання Софійського кафедрального собору. Поздоровляю вас, дорогі браття і сестри, з цією знаменною для нашої Церкви і держави датою.

На цій площі і в цьому величному соборі, який був закладений великим князем Володимиром і закінчений благовірним князем Ярославом, відбувалися всі значні церковні і державні події. Тут святкували свої перемоги наші князі, гетьмани і святителі. Тут звершувала своє служіння українська ієрархія, відновлена після того, як вона була знищена в кінці XVI століття.

Ця площа і цей собор для нас дорогі ще й тим, що ми у величні дні, церковні і державні, підносимо тут наші молитви до Бога. Тут святкували перемогу і на початку двадцятого століття, коли утворили Українську Народну Республіку.

Але за гріхи наші ми не втримали української держави. І через страждання, через кров, через віру відданих синів України Господь змилювався над нами і дарував нам безболісно Українську державу. І в цій державі ми маємо правдиву Українську Церкву – Київський Патріархат.

Він великий. І свідченням того, що він великий, є сьогоднішній наш хресний хід. Бо це тільки частина Київського Патріархату, – і по всій Україні він великий, і він є духовною основою нашої держави.

Київський патріархат буде існувати до того часу, доки буде існувати Українська держава. А незалежна держава буде існувати тоді, коли буде Київський Патріархат. І цю просту істину ми повинні закарбувати у себе і в серці, і в розумі.

Якщо будемо йти цією дорогою – дорогою незалежної Української Церкви і дорогою Української держави, – то будемо мати все добре, а насамперед – будемо мати благословення від Бога. А благословення від Бога для нашого життя це є все. Тому що там, де є Бог – там любов, мир, там злагода і там щастя. А де ворожнеча, де ненависть, де заздрість, користолюбство – там Бога немає. Там гріх і диявол. Тому там не шукайте щастя – його там нема і не буде ніколи.

Тому молячись тут сьогодні з нагоди тисячоліття Київської Софії, ми просили Господа нашого Ісуса Христа, Божу Матір, великого князя Володимира, і княгиню Ольгу, і благовірного Ярослава Мудрого, і всіх українських святих, щоб вони укріпили нашу Церкву, зміцнили нашу державу, послали у наші серця любов, мир і злагоду. І якщо ми будемо мати це, то будемо завжди дякувати Богові. Йому слава на віки віків!

Амінь.